

KARTA
ÖVER
BJÖRKSJÖGRUVAN

Karta
över
Björksjögruvan

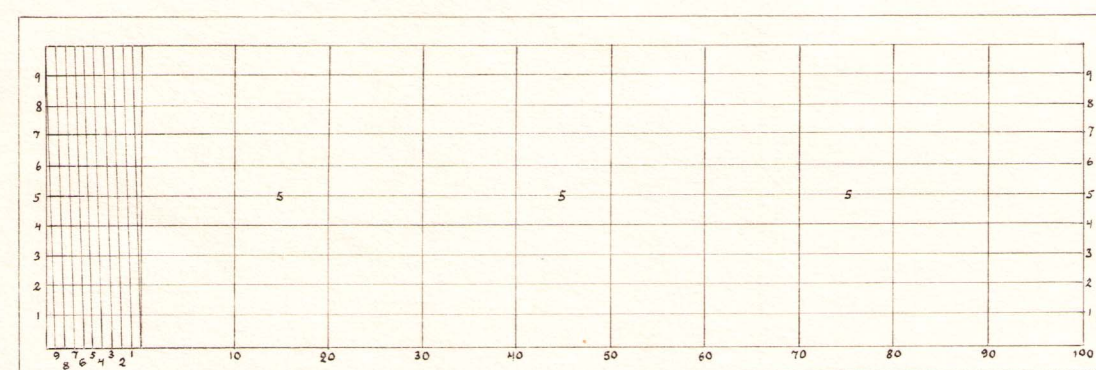
belägen i
Hjulsjö socken av Örebro län.

Upprättad på grund av egna mätningar avslutade den 6 juli 1916 av

Elis Mossberg

Därtill behörig enligt Kungl. Komm. Koll. resolution av den 7 februari 1905.

Skala 1:800.

TILLÄGG

till Beskrivning över Karta över Björksjögruvan.

Gruvarbetet har fortsatt under slutet av 1916 och början av 1917 med nedpallning av malmen å ca. 40 m. avvägning mot nordvest och ^{har} här malmgränsen uppnåtts. För undersökning av genom diamantborrhål konstaterad malm har den påbörjade undersökningsorten i sydlig riktning fortsatt. Sedan den förut omnämnda dioriten genomgått, inkom orten i hälleflinta, men påträffades därpå en 12 m. lång malmlins, som uttogs genom en ca. 10 m. hög pall. Orten pådrevs ytterligare och har konstaterats malm av sammanlagt ca. 50 m. längd och en medelbredd av ca. 2 m., delvis dock endast anrikningsmalm. Å det parti av denna malm, varå brytning skett, visade malmen ungefär samma stupning som malmen vid schaktet, men avsmalnade den hastigt uppåt. Till följd härav samt på grund av det starka vattenflödet i denna södra del av gruvan, avstängdes densamma med en betonnmur, så att eventuell schaktsänkning skulle underlättas. Denna kom emellertid ej till stånd, då befintliga pumpanordningar icke visat sig tillfyll- est för det trots betonnurens ökade vattenflödet. Gruvan slogs därför igen den 16 juni 1917 och har sedan ej återupptagits.

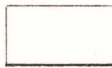
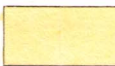
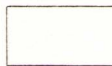
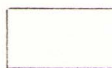
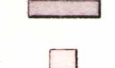
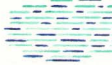
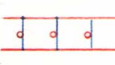
Brytningskvantiteter under perioden 1914 - 1917 ha varit:

	Ton berg	Ton 1:ma malm	Ton 2:da malm
1914	320	240	
1915	1.500	700	50
1916	6.790	1.378	793
1917	1.725	299	245
S:ma	10.335 ton	3.117 ton	1.088 ton.

Stockholm den 20 april 1921

Bruer Christensen

Beteckningar:

 Svartmalm.	 Diabas.
 Källeflinta.	
 Leptit.	
 Diocit	
 Jernkontur.	 Linledning.
 Länkning.	 Luftledning.
 Vid vattenfylld.	 Vattenledningsbana på bochar.
 Varp.	 Vattenlämna.
 Byggnader.	 Väg med bro.
 Utmålsgräns med röse eller påle.	 Härr.
 Ägogräns.	 Skanshog.
 Konstledning.	 Lövhog.

• Diamantbockhål.

Beskrivning:

Karta över Björksjögruvan omfattar utmälen Björksjögruvan, Södra Björksjögruvan, Nya Björksjögruvan, Stora Mossgruvan och Siosgruvan.

De tre förstnämnda inmutades år 1912 av ingenjör Fredrik Nyblom och disponent E.O. Regor, Linderberg; de båda sistnämnda år 1910 av grosshandlarna Per Hedby och Axel Svarthling, Stockholm, vilka dock i december 1912 försålde sina inmutningar till ingenjör Nyblom.

Utmål tilldelades Björksjögruvan den 23 juli 1913, Södra och Nya Björksjögruvorna den 26 september 1913 samt Stora Mossgruvan och Siosgruvan den 11 juni 1914. Samma år inhöptes samtliga utmål av Mossgruvans Aktiebolag, vilket nu fortfarande är ägare av desamma.

Suuvorna äro belägna i Hjulstads socken av Örebro län drygt en kilometer nordost om Björksjö hållplats vid Bergslagens Järnväg, vilken rakt i norr från gruvan passerar på ca 600 meters avstånd. Här finnes ett dubbelspår, där utlastning av malmen försiggår. Norra hälften av fältet är belägen på Mossgruvans Aktiebolags mark; den södra hälften å bergsman S.J. Sjöströms, Björksjö, mark. Bolaget innehar dock jordägarätt i samtliga utmål.

Den egentliga malmbyggnaden äger för närvarande rum endast inom Stora Mossgruvans och Siosgruvans utmål. En jämnt av ca 5 meters diameter har här neddrivits genom mossen 11,5 meter till berget och schakt avsånkts efter donläget till ca 46 meters djup. Fällorier ha drivits mot norr och söder å ca 30 och 42 meters nivåer, samt malmen uttagits genom pallning.

Stylningsriktningen är nästan rakt i norr och söder med en sidostupning mot öster av 55-60 grader. Dessutom har malmen en fällstufning mot söder av ca 35 grader.

Malmen utgöres av kalkig svartmalm hållande: Järn 48-59 %, Fosfor 0,000-0,015 %, Svavel 0,017-0,024 % och skeddades i prima, sekunda och varsmalm. Dessutom erhålles en mindre kvantitet s. k. hismalm med betydligt högre svavelhalt.

De omgivande bergarterna synas vara källeflinta i liggväggen och leptit i hängväggen. I söder slutar malmen mot en dioritbergart, genom vilken å 42 meters nivå drivas ort för blottande av en ny lins, som enligt magnetiska kartan skall förefinnas ca 100 meter längre söderut och som påvisats medelst diamantborrning.

Den lins, som nu bearbetas, har en längd av ca 40 meter och en malmbredd av i medeltal 2,5 meter. Största bredd är 4 meter.

Ludvika i juli 1916.

Els Mossberg

Kompletterad av:

Den.....
".....
".....
".....
".....
".....
".....
".....
".....
".....

Stora Mossgruvans utmål.

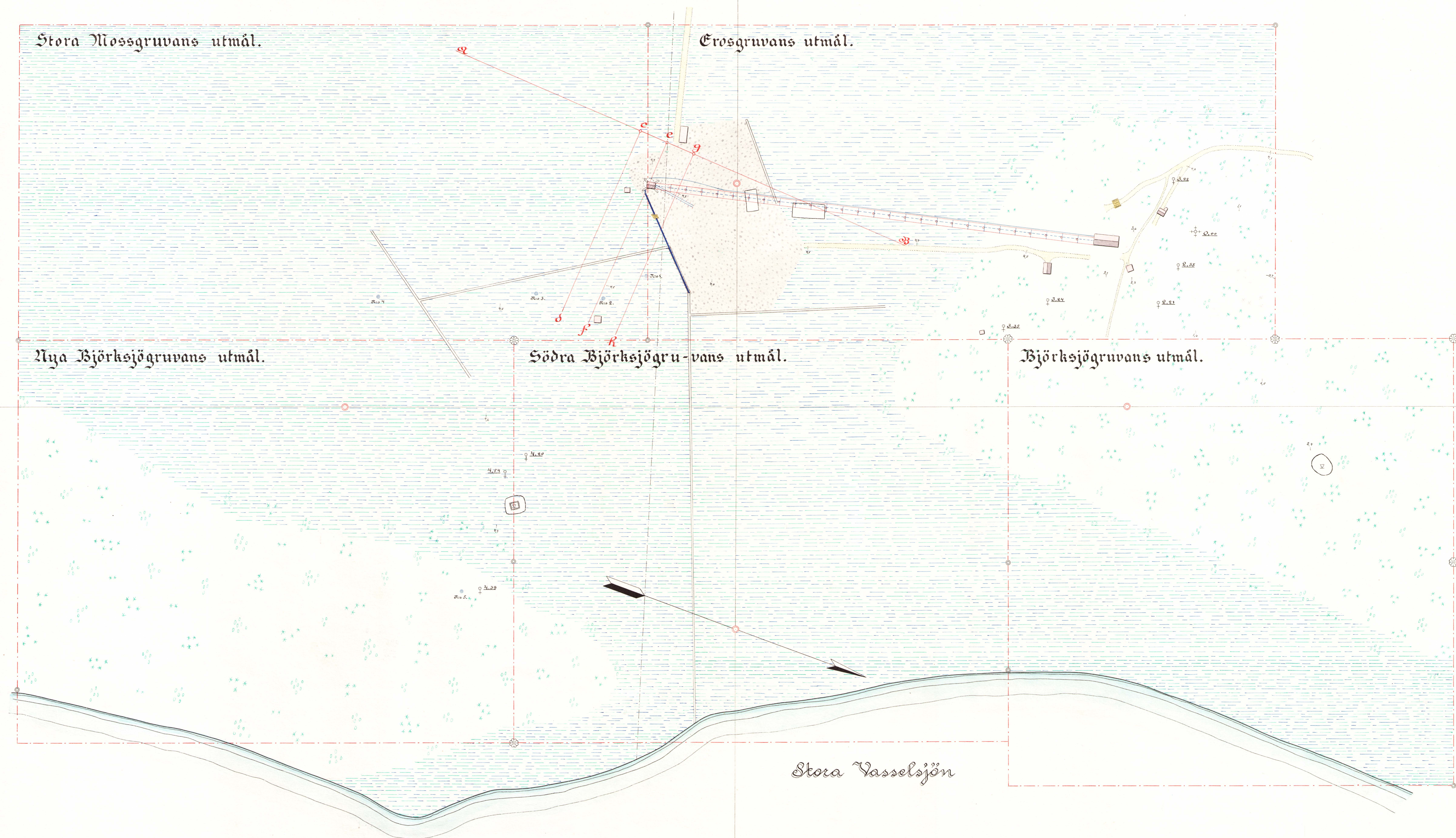
Erosgruvans utmål.

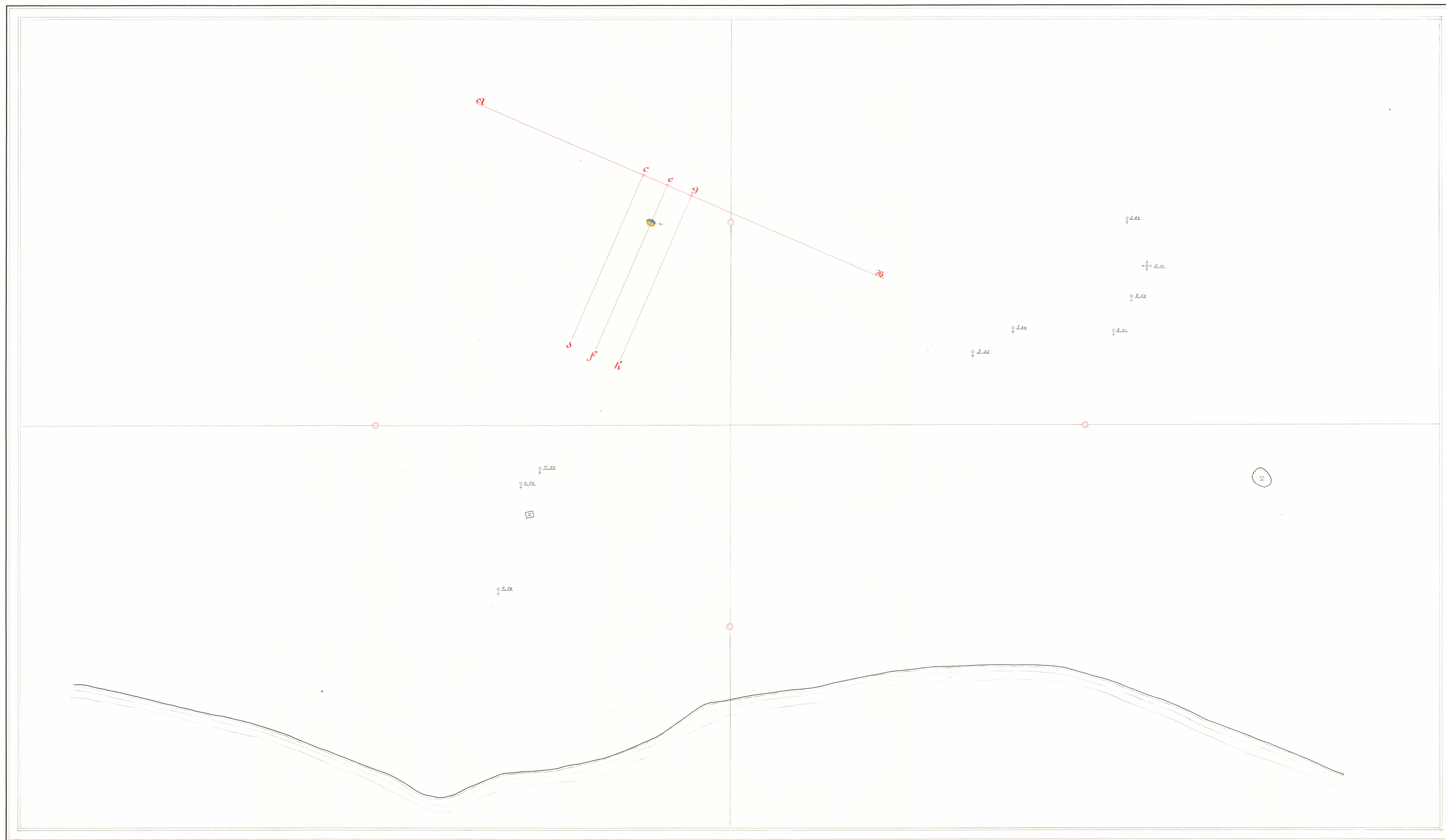
Nya Björksjögruvans utmål.

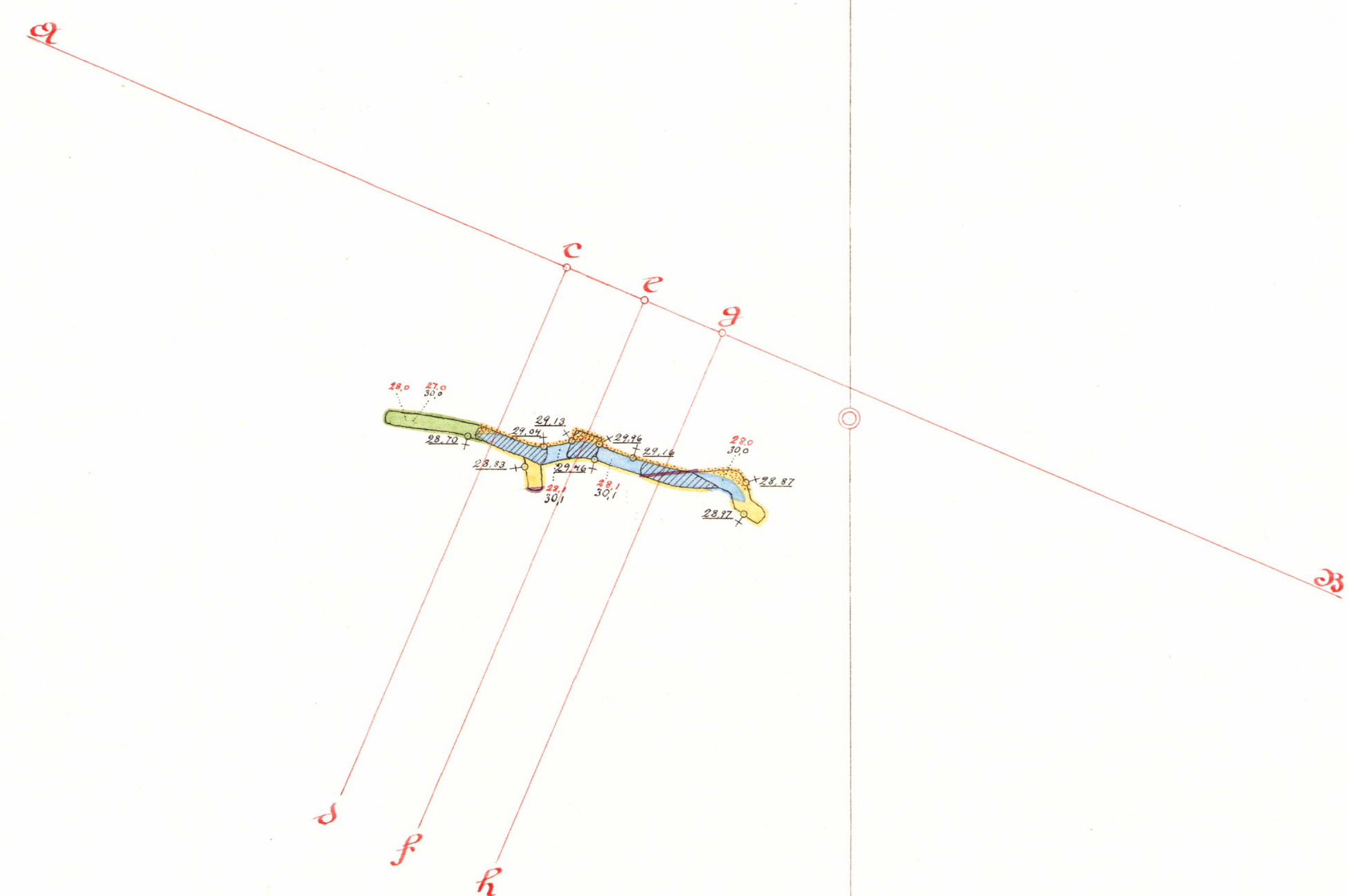
Södra Björksjögru-
vans utmål.

Björksjögruvans utmål.

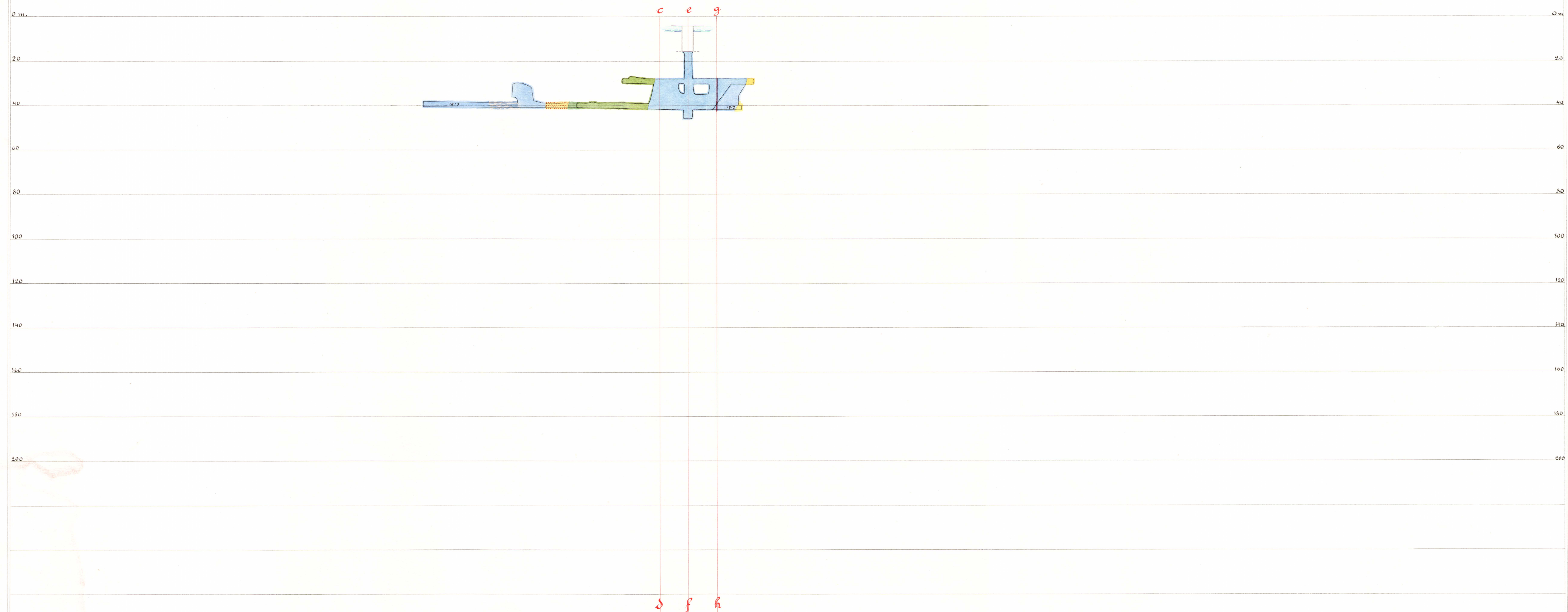
Stora Vasselsjön

Längdprofil A-B.

Tvärprofiler:

